

Kan en medlemsstat — med beaktande av artikel 82 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i vissa fall artikel 91.1 c i detta fördrag, samt de åtgärder och rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff, som vidtagits respektive antagits på grundval av nämnda artiklar — välja att inte tillämpa principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden eller åtgärder för att förbättra transportsäkerheten på ett beslut om påförande av böter med anledning av en överträdelse av trafikregler med hänvisning till att den har beslutat att kravet på att ett fall ska kunna prövas inför en domstol med särskild behörighet i brottmål och på att nationella förfarandebestämmelser om rättsmedel ska vara tillämpliga inte ska beaktas när åtal har väckts till följd av ett brott, när följande situation föreligger:

- a) Överträdelsen utgörs av en trafikolycka, som har gett upphov till förmögenhetsskador, vilken uppsåtligen eller av oaktsamhet förorsakades av en person och som utgör ett straffbart åsidosättande av administrativa föreskrifter.
- b) Till följd av de föreskrivna böternas belopp kan beslutet om bötesstraff inte överklagas till domstol och den berörda personen saknar möjlighet att bevisa att han eller hon inte uppsåtligen eller av oaktsamhet har gjort sig skyldig till den överträdelse som lagts vederbörande till last.
- c) Det antal kontrollpunkter som anges i beslutet dras automatiskt in när beslutet får rättskraft.
- d) Inom ramen för det gällande systemet för körkort, vilka vid utfärdandet tilldelas ett visst antal kontrollpunkter som kan dras in vid överträdelser, beaktas även indraganden av kontrollpunkter vilka skett automatiskt på grundval av ej överklagbara beslut om bötesstraff.
- e) Om tvångsätgårdens indragning av körkort till följd av att körkortsinnehavaren har förlorat sin förarbehörighet, vilken utgör en automatisk rättsföljd av att det antal kontrollpunkter som från början beviljades dras in, överklagas till domstol prövar domstolen inte det ej överklagbara beslutet om bötesstraff genom vilket kontrollpunkterna drogs in.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungern) den 21 januari 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (som har inträtt i stället för Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.) mot Gazdasági Versenyhivatal

(Mål C-32/11)

(2011/C 145/04)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (som har inträtt i stället för Magyar Opelkereskedők Bróker Kft.)

Motpart: Gazdasági Versenyhivatal

Tolkningsfråga

Kan bilaterala avtal mellan ett försäkringsbolag och vissa fordonsverkstäder, eller mellan ett försäkringsbolag och en sammanslutning av fordonsverkstäder — enligt vilka den timsättning som försäkringsbolaget betalar till verkstaden vid reparation av fordon som är försäkrade hos försäkringsbolaget är beroende av bland annat det antal och den procentandel försäkringar som tecknats med försäkringsbolaget via verkstaden, som fungerar som försäkringsagentur för nämnda försäkringsbolag — anses strida mot artikel 101.1 FEUF (ha till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvrida konkurrensen inom den inre marknaden)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 28 januari 2011 — Yoshikazu Iida mot Stadt Ulm

(Mål C-40/11)

(2011/C 145/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Yoshikazu Iida

Motpart: Stadt Ulm

Tolkningsfrågor**A. Artiklarna 2, 3 och 7 i direktiv 2004/38/EG⁽¹⁾:**

1. Avses, särskilt mot bakgrund av artiklarna 7 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, om man gör en vidare tolkning av artikel 2.2 d i direktiv 2004/38/EG, med "familjemedlem" också en förälder som är tredjelandsmedborgare och har vårdnadsrätt för ett barn som är unionsmedborgare, om denne inte är beroende av detta barn för sin försörjning?
2. Om föregående fråga besvaras jakande: Gäller direktiv 2004/38/EG för denna förälder gentemot det utflyttade barnets ursprungsmedlemsstat också utan att det är fråga om "medföljande" eller "anslutning", särskilt mot bakgrund av artiklarna 7 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, om man gör en vidare tolkning av artikel 3.1 i direktivet?
3. Om föregående fråga besvaras jakande: Medför detta, särskilt mot bakgrund av artiklarna 7 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, att denna förälder, om man gör en vidare tolkning av artikel 7.2 i direktiv 2004/38/EG, får rätt att uppehålla sig mer än tre månader i barnets ursprungsmedlemsstat åtminstone så länge som föräldern har vårdnadsrätt och faktiskt utövar denna?

B. Artikel 6.1 FEU i förening med stadgan om de grundläggande rättigheterna:

- 1.a) Kan stadgan om de grundläggande rättigheterna enligt artikel 51.1 första meningen andra alternativet i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tillämpas redan när föremålet för tvisten är beroende av en nationell lag (del av en lag), genom vilken också — men inte bara — direktiv har införlivats?
- 1.b) Om föregående fråga besvaras nekande: Kan stadgan om de grundläggande rättigheterna enligt artikel 51.1 första meningen andra ledet i unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tillämpas redan av den anledningen att klaganden eventuellt har uppehållsrätt i EU och följaktligen enligt 5.2 § första meningen i lagen om fri rörlighet för unionsmedborgare (Gesetz über die allgemeine Freizügigkeit von Unionsbürgern, nedan kallad FreizügG/EU) kan

begära ett uppehållskort för en familjemedlem till en unionsmedborgare, vilket har sin rättsliga grund i artikel 10.1 första meningen i direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgare?

- 1.c) Om föregående fråga besvaras nekande: Kan stadgan om de grundläggande rättigheterna enligt artikel 51.1 första meningen andra ledet i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tillämpas med stöd av rättspraxis i målet ERT (domstolens dom av den 18 juni 1991 i mål C-260/89, punkterna 41—45), om en medlemsstat begränsar uppehållsrätten för en tredjelandsmedborgare som är far till en minderårig unionsmedborgare som huvudsakligen vistas med sin mor i en annan EU-medlemsstat på grund av dennas yrkesverksamhet?
- 2.a) Om stadgan om de grundläggande rättigheterna kan tillämpas: Kan uppehållsrätt i EU för fadern som är tredjelandsmedborgare härledas direkt ur artikel 24.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna åtminstone så länge som han har och faktiskt utövar vårdnadsrätt för sitt barn som är unionsmedborgare också om barnet huvudsakligen vistas i en annan EU-medlemsstat?
- 2.b) Om föregående fråga besvaras nekande: Medför barnets rätt till fri rörlighet enligt artikel 45.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eventuellt i förening med artikel 24.3 i stadgan, att fadern som är tredjelandsmedborgare får uppehållsrätt i EU åtminstone så länge som han har och faktiskt utövar vårdnadsrätt för sitt barn som är unionsmedborgare, för att i synnerhet barnets rätt till fri rörlighet inte ska förlora all praktisk verkan?

C. Artikel 6.3 FEU i förening med de allmänna unionsrättsliga principerna:

1. Kan de "oskrivna" grundläggande rättigheterna i EU som har utvecklats i domstolens praxis sedan dom av den 12 november 1969 i mål 29/69, Stauder, i vilket Verwaltungsgericht Stuttgart hade begärt förhandsbesked, (REG 1969, s. 419; svensk specialutgåva, volym 1, s.421), punkt 7, och fram till exempelvis dom av den 22 november 2005 i mål C-144/04, Mangold, (REG 2005, s. I-9981), punkt 75, tillämpas fullt ut även om stadgan om de grundläggande rättigheterna inte kan tillämpas i det konkreta fallet, med andra ord, är de grundläggande rättigheterna som enligt artikel 6.3 FEU fortsätter att gälla som allmänna unionsrättsliga principer fristående och oberoende vid sidan om de nya grundläggande rättigheterna i stadgan om de grundläggande rättigheterna enligt artikel 6.1 FEU?
2. Om föregående fråga besvaras jakande: Kan, för att vårdnadsrätten ska kunna utövas effektivt, uppehållsrätt i EU för tredjelandsmedborgaren som är far till en minderårig unionsmedborgare som huvudsakligen vistas med sin mor i en annan EU-medlemsstat på grund av dennas yrkesverksamhet härledas ur de allmänna unionsrättsliga principerna, i

synnerhet mot bakgrund av rätten till skydd för familjelivet enligt artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna?

D. Artikel 21.1 FEUF i förening med artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna:

Om klaganden inte kan få uppehållsrätt i EU med stöd av artiklarna 6.1 eller 3 FEU: Kan, med utgångspunkt i domstolens dom av den 19 oktober 2004 i mål C-200/02, Zhu och Chen (REG 2004, s. I-9925), punkterna 45–47, rätten till fri rörlighet för en minderårig unionsmedborgare som huvudsakligen vistas med sin mor i en annan EU-medlemsstat på grund av dennas yrkesverksamhet, enligt artikel 21.1 FEUF, eventuellt med stöd av artikel 8 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, medföra att fadern som är tredjelandsmedborgare får uppehållsrätt i barnets ursprungsmedlemsstat, för att vårdnadsrätten ska kunna utövas effektivt?

E. Artikel 10 i direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgare:

Om klaganden kan få uppehållsrätt i EU: Kan en förälder som är tredjelandsmedborgare och befinner sig i en sådan situation som klaganden begära att ett "uppehållskort för en familjemedlem till en unionsmedborgare" utfärdas i enlighet med artikel 10.1 första meningen i direktivet?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 31 januari 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst mot Deutsche Bank AG

(Mål C-44/11)

(2011/C 145/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Motpart: Deutsche Bank AG

Tolkningsfrågor

1. Är förmögenhetsförvaltning avseende värdepapper (portföljförvaltning), i samband med vilken en beskattningsbar person mot ersättning beslutar om köp och försäljning av värdepapper efter eget gottfinnande och genomför detta beslut genom köp och försäljning av värdepappren,
 - undantagen från skatteplikt bara om den äger rum i form av förvaltning av en särskild fond för flera investerare tillsammans enligt artikel 135.1 g i direktiv 2006/112/EG (¹) eller också
 - om den äger rum i form av individuell portföljförvaltning för enskilda investerare enligt artikel 135.1 f i direktiv 2006/112/EG (transaktioner som avser värdepapper, eller i form av förmedling av sådana transaktioner)?
2. Vilken betydelse för definitionen av den huvudsakliga tjänsten och den underordnade tjänsten har kriteriet att kunderna inte efterfrågar tjänsten i sig, utan den för dem endast är ett medel att på bästa sätt utnyttja tillhandahållarens huvudsakliga tjänst, jämfört med att den underordnade tjänsten faktureras separat och att den underordnade tjänsten kan tillhandahållas av tredje man?
3. Omfattas bara de tjänster som nämns i artikel 135.1 a–g i direktiv 2006/112/EG eller också förmögenhetsförvaltning avseende värdepapper (portföljförvaltning) av artikel 56.1 e i direktiv 2006/112/EG, även om den förstnämnda bestämmelsen inte gäller för dessa transaktioner?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgerichts Wien (Österrike) den 3 februari 2011 — Content Services Ltd mot Bundesarbeitskammer

(Mål C-49/11)

(2011/C 145/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgerichts Wien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Content Services Ltd